

Споконвіку було Слово, і з Богом було Слово,
і Слово було - Бог. З Богом було воно споконвіку.
(Ів.1,1-2)

СОБОР СВЯТОТРОЇЦЬКИЙ

Вісник парафії Пресвятої Трійці м. Дрогобича Липень 2007 №12 (112)

СВЯТИХ СЛАВНИХ І ВСЕХВАЛЬНИХ АПП. ПЕТРА І ПАВЛА

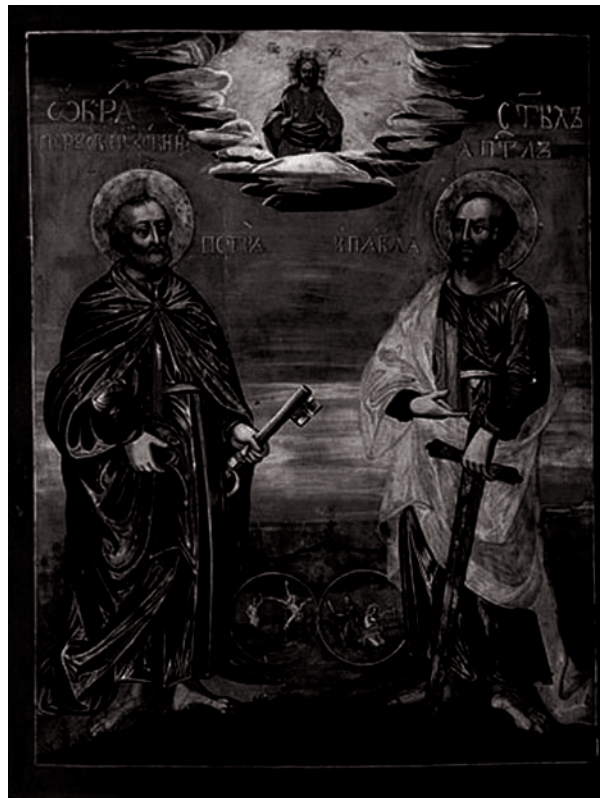
Апостолів первопрестольні і вселенної вчителі, Владику всіх молити, щоб мир вселенній дарував і душам нашим велику милість.
Тропар празника

Сьогодні наша Церква обходить подвійний празник, вшановуючи пам'ять двох верховних апостолів — Петра і Павла, перший з котрих був учителем євреїв, а другий — учителем поган. На іконостасі чи на стінах практично кожного храму впадають нам в очі ікони двох цих апостолів, де святий Петро в руках тримає ключі, а святий Павло тримає в руках меч. Про значення ключів і меча, що знаходяться в руках апостолів, власне, і хочу застановитися сьогодні та вияснити їхній зміст, який має пряме відношення до кожного з нас.

Коли одного дня зібрав Ісус Своїх учнів навколо Себе і спитав їх: «За кого мають люди Сина Чоловічого?» — Ті відповіли: «Одні Проповідь за Івана Христителя, інші — за Іллю, ще інші — за Єремію або одного з пророків». Таким способом Він хотів дізнатися, яка у них віра, тож далі запитав у них, за кого ж вони самі Його вважають. З відповіддю на це питання першим зпоміж учеників виступив Петро, заявивши: «Ти є Христос, Син Бога Живого». У відповідь Ісус сказав до нього: «Щасливий ти, Симоне, сину Йони, бо не тіло і кров це тобі відкрили, а Мій Отець Небесний. Тож і Я тобі заявляю, що ти — Петро-Скеля, і на цій скелі збудую Мою Церкву і адові ворота її не подолають. Я дам тобі ключі Царства Небесного, і що ти зв'яжеш на землі, буде зв'язане на небі, і те, що ти розв'яжеш на землі, буде розв'язане на небі» (Мт. 16, 13-19).

Від тієї хвили перейняв Петро ключі від неба і став своєрідним ключарем небесним. А одночасно отримав також і владу прощати розкаяному грішникові гріхи та «впускати» до неба; нерозкаяному ж — аж до смерті відмовляти у вступі до Небесного Царства. Ця влада, яку отримав Петро від Христа, сьогодні перейшла до кожного намісника Христового і наслідника Петра.

Але не кожний чоловік спроможний дістатися до Петрового наслідника — папи римського, тому Господь Бог настановив по цілм світі велику кількість слуг Своєї Церкви — єпископів та священників,

на котрих, як на наслідників Петра та інших апостолів, переходять з року в рік, з одного століття в друге, владу і силу ключів Петрових.

Де ж сьогодні уживає духовна влада ключів Петра і де шукати за тією брамою, для котрої призначені ці ключі? Біля тієї брами ми обов'язково стоїмо найменше раз у рік, а нею є сповідальниця. І коли ми тільки клякнемо при сповідальниці та щиро визнаємо усі свої гріхи, за які щиро жалуємо, і тут же постановимо більше не грішити, то священник одразу ж прикладає до нашої совісті той Божий ключ, що відкриває нам небо. Тим ключем є слова розршення священника: «Прощаю і розрішаю тебе від усіх твоїх гріхів».

Мусимо добре усвідомити, ким є для людей священник. Він є не тільки душпастирем, а й ключарем для кожного грішника. А чи ключ цей відкриє чи замкне замок небесної брами, залежить уже від нас самих, від нашої волі. Даремно очікував би нас ключар, якщо б ми самі не хотіли прийти до нього. Щоб отримати

тим Божим ключем розршення, нам слід не відкладати сповіді, як це багато роблять, на старість, а користуватися тими ключами якнайчастіше. Візьмімо собі до уваги такий простий приклад — дверний замок: якщо літами не користуватися ключами від цього замка, він може так заіржавіти, що ключі виявляться непридатними відкрити цей замок. Щось подібне може статись і з нашою совістю: чим рідше ми сповідатимемося, тим трудніше буде священнику вкласти той спасенний ключ в закріплену совість. А може виявитись навіть і так, що цей ключ взагалі стане непридатним для спасіння.

А тепер розглянемо меч в руках св. Павла. Мечем св. Павло дуже часто називає Слово Боже. Навіть сам апостол Павло, вибираючись на великий бій із невірними, зазначає у посланні до Єфес'ян, що Словом Божим, немов

мечем, перетинав тверді серця і відділював спасення від погубного. Меч, накінець, став і знаряддям смерті св. Павла — ним, на наказ римського імператора Нерона, кати стяли йому голову.

Святий Хризостин, згадуючи про смерть св. Павла, пише, що коли кати відтіяли Павлові голову, то Бог зробив чудо: спочатку з ший витекло молоко, а відтак — кров; голова ж відскочила в різні сторони, після чого у трьох місцях землі забили водою джерела. На вид цього чуда 35 поган прийняло християнство. Отак, як св. Павло припопоясався тим мечем, тобто Словом Божим, так і ми з охотою повинні приймати Слово Боже до свого серця. Просім нині св. Петра, щоб допоміг нам через щире сповідь знайти відкрите небо, а св. Павло щоб відкрив нам серце слухати Слово Боже. Дорожим тим Божим ключем і духовним мечем, користаймо, щоб послужили вони нам на спасіння нашої безсмертної душі. Амінь.

о. Зеновій Буньо
"Сівач", 2000 Ч. 4 (11) рік 2

Новини Української Греко-Католицької Церкви

Про пріоритети державної політики в галузі свободи совісті

25 травня 2007 року у Києві Державний комітет України у справах національностей та релігій та Національний педагогічний університет ім. М. Драгоманова провели засідання круглого столу: «Пріоритети державної політики в галузі свободи совісті: шляхи реалізації». Від УГКЦ у засіданні, з благословення Блаженнішого Любомира, Верховного Архієпископа Києво-Галицького, взяв участь о. Роман Небожук, керівник б'юро УГКЦ для зв'язків з державними органами влади у Києві.

Інші Церкви та релігійні організації представляли: Архієпископ Переяслав-Хмельницький Митрофан, керуючий справами УПЦ, архимандрит Євстратій (Зоря), прес-секретар УПЦ КП, Владика Маркіян (Трофим'як), Генеральний вікарій єпископату Римо-Католицької Церкви, керуючий Луцькою дієцезією, та шейх Ахмед Тамім, голова Духовного управління мусульман України, Муфтії України.

Державні органи влади представляли: Новиченко Микола Романович, заступник голови Державного комітету України у справах національностей та релігій, кандидат філософських наук та Любчик Володимир Піменович, начальник відділу науково-експертної роботи Державного комітету України у справах національностей та релігій, кандидат філософських наук

Релігійні діячі звернулися з пропозицією продовжити працю над «Концепцією державно-церковних відносин в Україні» з метою забезпечення Партнерських взаємовідносин Держави і Церкви (релігійних організацій) базуючись на тому, що обидва ці суспільні інститути, будучи відокремленими та суверенними один від одного в питаннях, що належать до їх виняткової компетенції, діють в інтересах українського суспільства, — повідомив для Департаменту інформації УГКЦ о. Роман Небожук.

Представники Церков констатували факт, що у законодавчому забезпеченні державно-церковних відносин в Україні за минулий рік не відбулося жодних позитивних зрушень. Верховна Рада відхилила всі законопроекти, які вдосконалювали регулювання в ділянці свободи совісті, освітньої діяльності та соціального служіння Церков та релігійних організацій на користь усього суспільства. Зокрема, Комітет з питань культури та духовності під головуванням В.Яворівського рекомендував Верховній Раді відхилити два законопроекти: два законопроекти щодо надання релігійним організаціям права постійного користування земельними ділянками із земель державної та комунальної власності (законопроекти N 1101 від 30.06.06 та N 2260 від 04.10.06 відповідно В.Стретовича та О.Турчинова), законопроект В.Стретовича щодо на-

дання релігійним організаціям права на заснування загальноосвітніх навчальних закладів (реєстр. N 2020 від 30.08.06) та законопроект щодо встановлення мораторію на приватизацію майна культового призначення, що перебуває у державній та комунальній власності (реєстр. N 2758 від 15.12.06; автори — О.Боднар та О.Турчинов). Негативну позицію щодо надання релігійним організаціям права на заснування загальноосвітніх навчальних закладів зайняв і парламентський Комітет з питань науки і освіти під головуванням К.Самойлик.

Нерозв'язаними залишаються питання врегулювання запровадження викладання християнської етики на регіональному рівні та проблема підготовки педагогічних кадрів, визнання Теології як наукової дисципліни та розробка державного стандарту з цього предмету.

Зі здивуванням зазначалося, що Комісія Кабінету Міністрів з питань реституції майна Церков та релігійних організацій діє без участі релігійних діячів, що є явним рецидивом минулого.

Представники Церков підтвердили своє бажання і надалі займати активну позицію та консолідувати зусилля для відстоювання права на релігійну свободу, толерантне співжиття людей різних світоглядних переконань та вдосконалення інституційної співпраці церков з державними та громадськими інституціями на благо кожного громадянина та спільного вирішення сучасних проблем суспільного розвитку в Україні.

Ще одна зустріч про місійну діяльність УГКЦ

«Наше завдання не просто розказати людям про Христа, а допомогти їм жити по християнськи», — сказав Блаженніший Любомир, Верховний Архієпископ Києво-Галицький, під час зустрічі, на якій йшлося про місійну діяльність УГКЦ. П'ята з черги зустріч на тему місійності відбулася 7 червня 2007 року у приміщенні б'юро Патріаршої курії УГКЦ у Львові. У ній взяли участь Преосвященний Владика Гліб (Лончина), Єпископ-помічник Верховного Архієпископа, п. Оксана Давид, голова Комісії у справах евангелізації, та п. Юрій Підлісний, голова Комісії у справах мирян. Головна мета зустрічі — подальша робота над пропозиціями щодо місійної діяльності УГКЦ для їх розгляду на Синоді Єпископів Києво-Галицького Верховного Архієпископства.

Учасники засідання цього разу зосередилися над опрацюванням двох документів: проектом офіційного звернення, у якому буде представлено вчення про місійну діяльність УГКЦ та проектом питальника, за допомогою якого можна буде вияснити пропозиції та потреби кожної єпархії та екзархії щодо місійної діяльності.

Перша зустріч щодо місійності відбулася 12 січня 2007 року. Тоді її учасниками були ректори семінарії УГКЦ в Україні,

настоятелі жіночих і чоловічих чинів та згромаджень, голови комісії УГКЦ. У засіданні також взяли участь Преосвященні Владика Діонісій (Ляхович), Гліб (Лончина), Степан (Меньок) та Ярослав (Приріз). Відтак у наступних зустрічах брали участь представники від кожної групи. У проміжку між першою та четвертою зустріччю Комісія у справах евангелізації зібрала та впорядкувала всі пропозиції від кожної з чотирьох окремих груп, які випрацьовували свої ідеї щодо розвитку місійної діяльності. Тоді створений робочий документ розіслали до владик, ректорів семінарій, настоятелів чоловічих та жіночих чинів і згромаджень, голів комісій для того, щоб вони внесли свої доповнення. Узгоджений та критично опрацьований документ став предметом розгляду на третій зустрічі, яка відбулася 12 квітня.

Предметом розгляду четвертого засідання (4 травня 2007 року) був загальний образ того, що вже робиться у цій ділянці церковного життя. Це було зроблено за допомогою представлення звітів щодо вже проведеної місійної діяльності семінарій, чоловічих і жіночих інститутів богосвяченого життя та мирянських організацій. Важливо, що на цьому засіданні було вирішено на базі Комісії у справах евангелізації розпочати створення банку даних про пропозиції семінарій, монаших чинів і згромаджень, мирянських організацій щодо місійних можливостей, а рівно ж і даних про потреби окремих парафій та громад УГКЦ щодо місійної допомоги.

Новий архиєрей УГКЦ у Канаді

1 червня 2007 року о 13.00 у Ватикан повідомлено про те, що Святіший Отець Венедикт XVI поблагословив такі рішення Синоду Єпископів Української Греко-Католицької Церкви:

- згідно з кан. 210 Кодексу Канонів Східних Церков (див. Додаток), прийняти зречення з уряду Преосвященного Владика Северіяна (Якимішина), ЧСВВ, єпарха Нью-Вестмінстерського (Канада);
- призначити о. Кенета Новаківського, ректора Української католицької семінарії Св. Духа в Оттаві, єпархом Нью-Вестмінстерським.

ДОДАТОК Біографія о. Кенета

Отець Кенет Новаківський народився 1 травня 1958 року в Північному Бетлфорді, що в канадському штаті Саскатчеван. Походить із родини канадських українців.

Початкову освіту, у тому числі гімназійну, здобув у Норт-Бетлфорді.

1977 рік — студії мас-медіа і публічних зв'язків у коледжі Грент-Мек'ювен.

1978-1980 роки — займався публічними зв'язками і менеджментом на трьох різних підприємствах.

1980-1982 роки — відбував духовну формацію в отців-редемптористів у Торонті та навчався на філософсько-бого-

Новини Української Греко-Католицької Церкви

словському відділенні Коледжу св. Михаїла (Університет Торонта), де в 1984 році здобув ступінь бакалавра.

1986-1990 роки — навчання в Семінарії св. Йосафата в Римі (бакалаврат із богослов'я в "Анджелікум").

1989 року рукоположений на священника в Саскатуні владикою Василем (Філевичем).

1990 рік — студії з канонічного права в Східному інституті в Римі.

Посади, обов'язки о. Кенета Новаківського

Префект студентів у Колегії св. Йосафата в Римі;

1989-1991 — завідувач канцелярії та директор Еміграційного б'юро при Верховному Архієпископстві в Римі;

1991-1995 — віце-канцлер Львівської архієпархії та відповідальний за курію;

1991-1992 — віце-ректор Семінарії Святого Духа (Рудно-Львів);

1992-2001 — представник Верховного Архієпископа при адміністрації лікарні ім. Митрополита Андрея Шептицького у Львові;

1994-1997 — віце-президент «Карітас-Україна»;

1997-2001 — директор Б'юро харитативних та соціальних програм Львівської архієпархії;

2001 — голова прес-служби Католицьких Церков в Україні з підготовки візиту Святішого Отця Івана Павла II в Україну;

З листопада 2001 року — ректор Української католицької семінарії Святого Духа в Оттаві (Канада);

2002 — акредитований зв'язковий прес-б'юро Ватикану для світового з'їзду молоді в Торонті та речник прес-б'юро УГКЦ в Канаді;

2003 — координатор Єпископської Конференції Канади у справах катехизації дорослих.

Біографія Владика Северіяна (Якимішина)

Владика Северіян Якимішин народився 22 квітня 1930 року в Плейн Лейк, Альберта.

16 березня 1945 року вступив до новіціату Отців Василіян Св. Йосафата в Мундаре, Альберта. Вибрав монаше ім'я — Северіян. 21 листопада 1946 року склав перші обіти в Мундаре, а довічні — 1 січня 1953 року в Римі.

У Римі 19 травня 1955 року на празник Вознесіння Господнього Владика Іван Бучко уділив дякону Северіяну ієрейські священня.

У 1958 році захистив докторат з богослов'я у Григоріанському Університеті.

Пасторальна праця: парох церкви Преображення Господнього в Мундаре, Альберта (1958-1961); парох церкви Святого Йоана Хрестителя в Боршеві та церкви Покрови Пресвятої Богородиці в Кракові, Альберта (1964-1969); сотрудник церкви Святого Йоана Хрестителя в Оттаві і служив для спільнот українців греко-католиків в Кінгстоні та Смітфолсі, Онтаріо (1969-1976).

Служіння в Чині Святого Василя Великого: помічник магістра новіціату та наставник у Василіанському вишкільному домі в Мундаре (1958-1961); директор василіанського видавництва в Торонто та консултор Канадської провінції (1961-1964); відповідальний за покликання, наставник та магістр новіціату у Василіанському вишкільному домі в Мундаре (1964-1969); магістр новіціату в Оттаві (1969-1976); викладач у Університеті Святого Павла (1971-1972); настоятель монастиря Святого Йосафата в Оттаві (1973-1976); директор Літургійного товариства Святого Василя (1964-1976); директор видавництва Отців Василіян у Торонто та радник у Канадській провінції (1976-1979); головний економ, настоятель та економ у вишкільному домі та Генеральній курії в Римі (1979-1995); Генеральний консултор (1982-1988 та 1992-1995); протягом перебування у Римі сім разів відвідував Україну, допомагаючи відновлювати та реконструювати василіанські монастирі.

Крім того був духівником для новичок у Сестер Службниць Непорочної Діви Марії в Анкастері, Онтаріо (1962-1964), керував духовними реколекціями для священників, монашества, семінаристів та вірних в Канаді, США, Бразилії, Австралії, Франції, Німеччині, Італії, Польщі та Україні. З доручення Апостольської Столиці двічі відвідував спільноти українських греко-католиків в Англії.

5 січня 1995 року вибраний на єпископа і 23 січня 1995 року Апостольська Столиця проголосила єпископське призначення Северіяна Якимішина до Нью-Вестмінстерської єпархії для греко-католиків в Британській Колумбії, Юконі та Північно-Західних територіях. 25 березня 1995 року, на свято Благовіщення Пресвятої Богородиці, у Ванкувері, Канада, відбулася його хіротонія та інтронізація.

Новий архиєрей УГКЦ у Бразилії

20 червня 2007 року, о 13.00 у Ватикані повідомлено про те, що Святійший Отець Венедикт XVI поблагословив рішення Синоду Єпископів Української Греко-Католицької Церкви про призначення о. Даниїла Козлинського, душпастиря Куритибської єпархії УГКЦ у Бразилії, єпископом-помічником Куритибської єпархії.

Сьогодні в Бразилії душпастирює три архиєреї УГКЦ: Преосвященний Владика Володимир (Ковбич), ЧСВВ, Єпарх Куритибський, Преосвященний Владика Мирон (Мазур), ЧСВВ, Єпископ-помічник Куритибської єпархії, та Преосвященний Владика Єфрем (Кривий), ЧСВВ, Єпископ-емерит. Владика Володимир був призначений Єпархом Куритибським 13 грудня 2006 року після зречення уряду (згідно з к.210 §1 Кодексу Канонів Східних Католицьких Церков) Владика Єфрема, Єпарха Куритибського. Інтронізація відбулася 7 лютого 2007 року в катедральному соборі Святого Івана Хрестителя в Курити-

ибі.

Першим архиєреєм УГКЦ у Бразилії був Владика Йосиф (Мартинець) (з 1958 року), відтак — Владика Єфрем (Кривий) (з 1978 року). УГКЦ у Бразилії налічує близько 230 організованих громад. Із чоловічих чернецих згромаджень тут присутні тільки отці василіяни; жіночих згромаджень є п'ять, два з яких засновані в Бразилії. Характерною рисою Церкви в Бразилії є її молодість, адже більшість монахів і монахинь — це молоді люди.

Додаток

Біографія о. Даниїла Козлинського

Отець Даниїл Козлинський народився 16 лютого 1952 року в колонії Алто Параїзо, Бом Сусессо, Парана. Хрещений і миропомазаний, як теж і першу сповідь і св. Причастя прийняв у церкві Покрови в Параїзо. У 1965 році вступив до Малої єпархіяльної семінарії св. свщмч. Йосафата у Маллет, Парана. У 1966 році перейшов до римо-католицької семінарії св. Йосифа у Понта Гроссі, Парана. Тут закінчив гімназійні навчання і частину класичного ліцею, а завершив студії в Духовній семінарії Отців Василіян у Куритибі. У 1972 році виїхав до Рима, де студіював і завершив курс філософії в університеті Урбаніанум. Відтак, після року богословських студій, повернувся до Бразилії (1976). У 1977 році продовжує і завершує теологічне навчання в семінарії Отців Кларитіян у Куритибі; здобувши ступінь ліценціату з богослов'я. Піддияконські священня отримав 9 листопада 1979 року в катедральному соборі Святого Івана Хрестителя в Куритибі, дяконські — 21 листопада 1979 року в церкві Пресолодкого Серця Ісусового в Маллет, священнічі — 10 лютого 1960 року в церкві Покрови на Алто Параїзо, Бом Сусессо, Парана. Святителем у кожному із ступенів був Преосвященний Владика Єфрем (Кривий), тодішній Єпарх Куритибський.

Ієрейське служіння

У 1980 році номінований тимчасовим сотрудником катедральної парафії і наглядачем Великої єпархіяльної семінарії св. свщмч. Йосафата в Куритибі. 30 серпня 1980 року стає настоятелем парафії Святого Йосифа Обручника в Дорізоні, Маллет. 1 вересня 1983 року призначений парохом парафії Пресолодкого Серця Ісусового в Маллет і ректором Малої єпархіяльної семінарії св. свщмч. Йосафата у Маллет. 10 листопада 1986 року стає парохом катедральної парафії Святого Івана Хрестителя у Куритибі, а 6 січня 1993 року — ректором Великої семінарії св. свщмч. Йосафата в Куритибі. Водночас стає головою Єпархіяльної катехитичної комісії і членом Єпархіяльної пресвітерської ради. Грамотою від дня 14 лютого 2000 року призначений настоятелем парафії Святого Йосифа Обручника в Канта'ало, Парана. У січні 2004 року виїжджає до Рима і вступає на навчання до університету Отців Салезіян (Салезіанум), де студіює і спеціалізується на факультеті катехитики. Саме там о. Даниїл пише докторську працю.

Різдво святого Івана Христителя

**“Був чоловік, посланий Богом,
якому ім'я Іван.
Прийшов він свідком, щоб
свідчити про Світло,
щоб усі через нього увірували”
(Ів. 1, 6-2)**

Народження дитинки завжди в родині викликає радість, а якщо це дуже бажана і давно очікувана дитина, то ця радість є, очевидно, стократно більшою. Саме такою дуже бажаною і довгоочікуваною дитиною був Іван Христитель, і саме тому радість від його приходу на світ є такою великою, що св. Церква іменує день його народження не інакше як Різдво. Про те, що невимовна радість від народження дитини панувала в родині священника Захарії та його дружини Єлисавети і оповісти годі, бо “...сусіди та родина почули, що Господь виявив їй (Єлисаветі) Своє велике милосердя, і радувалися з нею” (Лк 1, 58). Ця радість була у них надзвичайною з кількох причин. По-перше, народження дитинки змивало з бездітної родини ганьбу, котрою клеймили всіх бездітних, вважаючи бездітність відсутністю Божого благословення. По-друге, народження дитинки давало надію на забезпечену старість, і, по-третє, народження хлопчика, тим більше в сім'ї священника, возвеселяло тим, що народився ще один майбутній потенційний священник. Та однак хіба це дає підставу, щоб піднести день народження до гідності Різдва? Безперечно, що ні, бо Різдво — це щось дивне, щось дуже високе, щось надзвичайне. Це — щось божественне. Ось ми прогляньмо календарі усіх християнських церков і в усіх лише тричі в році знайдемо Різдво — Різдво Христове, Різдво Пресвятої Богородиці і ось сьогодні — Різдво Івана Христителя. Очевидно, що Церква має дуже вагомі підстави, щоб з усього людського роду, звичайно після Христа і Богородиці, вшанувати Івана Христителя Різдрвом. Абсолютною оцінкою особи св. Івана Христителя є свідчення про нього Господа нашого Ісуса Христа: “Істинно кажу вам, що між народженими від жінок не було більшого від Івана Христителя...” (Мт 11, 11). Читаючи Старий Завіт, можна зробити висновок, що годі у ньому знайти когось, хто б дорівнявся своїми чеснотами Іванові Христителю. Він очевидно стався найвеличнішою людиною Старого Завіту, ставши ключником аду.

Як відомо Господь Бог створив людину безсмертною, при тому застерігши: “...з дерева ж пізнання добра і зла не їстимеш, бо того самого дня, коли з нього скуштуєш, напевно вмреш” (Бут. 2, 17). Своїм непослухом людина зреалізувала на собі Боже застереження — смерть увійшла в людське буття. Помирали як грішні, так і праведні люди, як приміром Авраам чи Йов. Переставившись, всі вони опинялися в аду. Грішна людина, звичайно, не могла апелювати до Бога, відчуваючи на собі вину за гріх. Праведні ж взивали до Божої справедливості, почувавши себе невинно

покараними. І так цей лемент тривав многи сотки років, аж поки Господь не зволив зійти до людини у людському ж виді в часі Свого славного Різдва. Де коли таке бачено, щоб правдивий Бог зійшов до рівня людини? Отож, щоб цю подію належно підготувати, Господь покликкує до життя великого Дипломата — Івана Христителя, котрий “ітиме перед Ним з духом та силою Ілі, щоб повернути серця батьків до дітей і неслухняних до мудрості праведних, щоб приготувати Господові народ достойний” (Лк 1, 17). Народ же, безперечно, віддав належне цьому великому мужеві, бо “виходили до нього Єрусалим, і вся Юдея, і вся околиця йорданська і приймали хрищення від нього в ріці Йордані, сповідаючись у своїх гріхах” (Мт. 3, 5-6). Приходили до нього не лише простолюддя, приходили і державні службовці — митарі, приходили і вояки (Лк,

3, 10-14). Була серед інших і численна група жидівської еліти (Лк. 3, 7). Всі вони чули пророцтво Ісаї дубльоване Предтечею: “Приготуйте Господню дорогу, вирівняйте стежки Його” (Мт. 3, 3).

Так Іван Христитель голосив до своїх сучасників, ті ж що томилися в аду і далі були в невіданні близького свого звільнення. Господь же зарядив, що цей Пророк мусив і їм звістити цю величну вістку. В час свого славного Усікновення Пророк зійшов до аду, щоб і йому благовістити: “Господь близько! Ні про що не журіться...” (Флп 4:5-6). В той спосіб з уст Івана Христителя все людство почуло про прихід на землю Спасителя. Пророк усьому людству голосив Добру Новину, по суті ставши першим Євангелистом, бо Євангеліє — це і є Добра Новина. Крім того, зійшовши в ад, Іван Христитель завершив Старий Завіт, бо цілій вселенній дав “знання спасіння через відпущення гріхів їхніх, завдяки сердечній милості нашого Бога, з якою зглянулось на нас Світло з висоти, щоб освітити тих, що сидять у темряві та в тіні смертній, щоб спрямувати наші ноги на дорогу миру”. (Лк 1, 77-79).

Як бачимо Іван Христитель був дитиною дуже бажаною і довго очікуваною не лише для Захарії і Єлисавети, але і для всього людства. Він був жаданим не лише для Єрусалиму чи Юдеї, але для цілого Старого Завіту. Його покликання, чи радше його надзвичайна місія, належно ним сповнена, очевидно і дає підстави величати сьогоднішній день Різдрвом чесного славного Пророка Предтечі і Христителя Господнього Івана. Тому сьогодні, у день його славного Різдва, заклічмо однодушно: “Пророче, Предтече, пустинний жителю, що, почувши божественний Отчий голос, Сина і Господа христити сподобився, і Святого Духа бувши очевидцем, всім проповідував хрищення на покаяння, і нам випроси відпущення гріхів, щоб твоїми молитвами від Христа Бога прийняли ми велику милість” (сідален Собору Івана Христителя).

о. Іван Галімурка
“Сівач”, липень 2002 Ч. 8 (33) рік 4

У літній період

БІБЛІЙНІ ЧИТАННЯ

проводитись не будуть.
Про початок занять буде
повідомлено додатково.

Управління парафії

Слухайте релігійну
радіопередачу
“Християнська хвиля”
на дрогобицькому радіо
“Франкова земля”
щосуботи о 15.40 год.
“Християнська хвиля” —
це спільний проект
парафії Пресвятої Трійці
м. Дрогобича та Комісії
у справах молоді
Самбірсько-
Дрогобицької Єпархії
УГКЦ.

Новини Самбірсько-Дрогобицької Єпархії

Сестри Згромадження Св. Йосифа у Дрогобичі

На запрошення митр. прот. Тараса Гарасимчука, пароха Катедрального Собору Пресвятої Трійці, та з благословення Преосвященішого Владика Юліана (Вороновського) для праці на парафії Пресвятої Трійці прибули монахині Згромадження сестер Святого Йосифа Обручника Пречистої Діви Марії. 20 червня 2007 року стало історичним днем початком служіння сестер у Дрогобичі. Сестри Мар'яна (Власенко), Григорія (Костів) та Антонія (Ніколаєва) покликані до праці у дошкільному навчальному закладі Благодійний греко-католицький дитячий садок "Ангелятко", що буде відкритий з 1 вересня 2007 року за адресою вул. Козловського, 59 м. Дрогобича. Свій побут у Дрогобичі сестри розпочали із Божественної Літургії, яку у каплиці монастирського дому відслужив парох парафії.

Поминання на Саліні

Кожного року останню неділю червня у Добромилі поминають безневинно убієнних у соляних шахтах поблизу даного містечка. У всіх храмах Добромиля, незалежно від конфесійної приналежності, відправляються Божественні Літургії. Після чого процесійно всі приходять на місце мученицької смерті сотень людей, які загинули від рук НКВСників. Цього року стараннями п. Андрія Лопушанського, Народного депутата України, виходця з Добромильщини, збудована каплиця-пантеон, яку освятили Преосвященніший Владика Юліан, Єпископ Самбірсько-Дро-

гобицький УГКЦ, та Преосвященніший Владика Матфей, Керуючий справами Дрогобицько-Самбірської Єпархії УПЦ КП у співслужінні духовенства обидвох Церков. Цього дня тисячі людей прийшли, щоб помолитися за душі безневинно убієнних.

Випускний у Катехитичному Інституті

У Катехитичному Інституті Пресвятої Трійці м. Дрогобича відбулося урочисте богослужіння з нагоди закінчення навчального року. В часі святкування Преосвященніший Юліан вручив вісьмом випускникам дипломи та поставив їх у чтці-співці. Архиєрей побажав новопоставленим дякам, щоб не лише своїм співом, але найперше побожним моральним життям поширювали славу Богу. Випускники своїм співом супроводжували велику Вечірню, яку очолив Владика Юліан.

Випускний у Єпархіальній Семінарії

У Дрогобицькій духовній семінарії блж. смч. Северіана, Якіма та Віталія відбулось урочисте прощання із цьогорічними випускниками. Святкування розпочалось Божественною Літургією, яку очолив єпископ-помічник Самбірсько-Дрогобицької єпархії Ярослав (Приріз). У своїй проповіді владика закликав братів у своєму житті наслідувати Івана Христителя та бути ревними свідками Христової благосвіти. Святкування завершилось урочистою трапезою, на якій кожен із присутніх, пригадуючи пройдений формаційний шлях студентів, бажав подальшої ревної праці на Христовій ниві.

Цього року із п'ятнадцяти випускників чотирнадцять отримало диплом про закінчення богословських студій у семінарії; шестеро з випускників, із благословення правлячого єрарха Самбірсько-Дрогобицької єпархії Юліана (Вороновського), продовжуватимуть свої студії за кордоном та у навчальних закладах України.

50-ліття

Згромадження Сестер Пресвятої Євхаристії

21 квітня 1957 року Владика Миколай Чарнецький благословив заснування у підпільній Греко-Католицькій Церкві наше згромадження Сестер Пресвятої Євхаристії. Цього року виповнилося 50 років від цієї події. З нагоди ювілею до парафіяльної церкви Різдва Пресвятої Богородиці у м. Хирові завітали три архиєреї, чисельне духовенство, монашество та миряни. Божественну Літургію очолив Преосвященніший Юліан (Вороновський), Єпископ Самбірсько-Дрогобицький. Проповідь виголосив Преосвященніший Гліб (Лончина), Єпископ-Помічник Глави УГКЦ. Привітальне слово виголосив Преосвященніший Іриней (Білик), Єпископ Бучацький. Зі словом подяки до присутніх звернулася Головна Настоятелька Згромадження Сестер Пресвятої Євхаристії. Урочистості завершилися хресним ходом та відправою панахиди на могилах засновників бл.п. о. Петра Білого та с. Михаїли-Марії (Кренти), які покояться на місцевому цвинтарі. Святкування продовжилось трапезою та величавою концертною програмою.

www.katedra.org.ua

Владика Діонісій (Ляхович) відвідує громади УГКЦ у Казахстані

У ці дні Преосвященний Владика Діонісій (Ляхович), Єпископ-помічник Верховного Архиєпископа, із душпастирським візитом перебуває в Казахстані. Упродовж тижня, від 9 до 16 червня, Владика Діонісій відвідає громади Української Греко-Католицької Церкви в Астані, Караганді, Сатпаєві та Павлодарі. Запросив та організував візит Владика Діонісія о.-митр. Василь Говера, Апостольський делегат для українців-греко-католиків Казахстану.

У суботу, 9 червня, Єпископ-помічник Верховного Архиєпископа прилетів в Астану, де зупинився в Апостольській нунціатурі. Там він мав зустріч із Апостольським нунцієм у Казахстані Архиепископом Йосифом Весоловським. Того ж дня Владика Діонісій відвідав Митрополита Томаша Пету, Архиепископа Астани. Після обіду від'їхав до Караганди (210 км від Астани).

У неділю, 10 червня, Владика Діонісій, у співслужінні зі священниками, які працюють у Казахстані, відслужив Архиерейську Божественну Літургію та уділив ієрейські свячення. Відтак відбулася зустріч зі священниками УГКЦ Казахстану

та відвідини монастиря Сестер Службениць НДМ.

Сьогодні гість з України мав зустріч з адміністрацією Карагандинської області. Крім того, він відвідав Архиепископа Яна Павла Ленгу, Єпископа Карагандинського.

У вівторок, 12 червня, Владика Діонісій відіде до Сатпаєва (550 км від Караганди). Увечері запланована Божественна Літур-

гія в каплиці, поблизу будівництва храму УГКЦ, а після цього огляд будови.

У середу має відбутися зустріч із міським головою Сатпаєва. Владика Діонісій відвідає також православний храм в Жезказгані. Ввечері повернеться до Караганди.

У четвер зранку — виїзд з Караганди до Павлодара (450 км), зустріч із представниками держадміністрації та відвідини Українського центру. Після Цього Владика Діонісій відслужить Божественну Літургію та матиме зустріч із громадою Павлодара.

Буде насиченим на події і останній день перебування в Казахстані Єпископа-помічника Верховного Архиєпископа. Зранку Владика Діонісій повернеться із Павлодара до Астани, де передусім матиме зустріч із Послом України в Республіці Казахстан. Відтак він відвідає Український культурний центр, редакцію газети «Українські новини» та українську гімназію.

У суботу, 16 червня, Владика Діонісій повернеться до Києва.

На фото: храм у Караганді

www.ugcc.org.ua

Молодь Самбірсько-Дрогобицької Єпархії взяла участь у прощі до Зарваницької Богородиці

В рамках молодіжного Собору „Молодь в Церкві III тисячоліття” 22–24 червня проходила XIV Всеукраїнська проща молоді до Зарваниці „Як Я возлюбив вас, так і ви любіть один одного” (Ів. 13. 34). Проща розпочалася Святою Літургією та Благословенням молоді в Катедральному Соборі Непорочного Зачаття Пресвятої Богородиці (м.Тернопіль) та пішого ходу прочан.

23 червня о 16. 00 колона прочан прибула до Зарваниці. До всіх прочан, які подолали маршрут Тернопіль — Струсів — Зарваниця звернувся секретар Патріаршого Собору — о. Ростислав Пендюк, який подякував всім прочанам за їхню жертву та запросив на відпочинок. А біля самої парафіяльної Церкви Пресвятої Трійці до прочан звернувся о.Петро-Дмитро Квич, синкел у справах монашества Тернопільсько-Зборівської єпархії, парох Церкви Пресвятої Трійці с. Зарваниця, який теж два дні був в дорозі разом з молоддю. Він сказав: „ Ми молилися за наші родини, уряд, правдиві покликання, за всіх присутніх, паломників. Молилися за Україну. Я бачу глибоку віру у ваших очах. Ви загорілі, обвітрені, намоклі, стомлені, але жертвенні. То ж дякую вам за цю спільну молитву. Дякую всім отцям, монахам і монахиням, які долали цей шлях поруч з молоддю. Бажаю всім рости духовно, щоб ми розуміли Божу волю. І нехай Всемиловитий Господь подасть всіх ласк нашому широму, жертвенному українському народові”.

Задовго до приходу колони відбулося урочисте відкриття прощі в самій Зарваниці катехизою „Чого ви шукаєте?” та привітання учасників.

Вздовж села розташувалися імпровізовані майданчики — Майстерні Тиші, Радості, Творчості, Пісні та Слова, де

кожен міг вибрати ту, яка йому більш до вподоби. А головне — й самому стати активним її учасником.

Згодом на Співочому Полі розпочиналася велика мистецько-євангелізаційна програма „По тому пізнають, що ви учні мої...”, керівником якої був Ігор Махніцький. До присутніх звернувся секретар Патріаршого Собору о. Ростислав Пендюк з вітальним словом, а ще, користуючись нагодою, розповів про Патріарший Собор, який має відбутися в Києві 18-19 серпня. Він сказав: „Дорога молоде! Ще Блаженніший, коли його запитали яка мета Собору, не задумуючись відповів: „Мета — змінити світ!”. Я б дуже просив, щоб ви долучилися до цієї зміни світу. Оскільки кожен з вас дуже потрібен нашій Церкві, нашій Україні. Ми ж бо хочемо разом молитися, разом славити Господа, показати, що ми єдині і що нас ніщо не роз’єднує. То ж зумійте своїм теплом запалити інших. Це буде важлива зміна для нашої України”.

Пантоміми, які поставив для присутніх балет молодіжної християнської спільноти „БЕТ-ЕЛ” (ідея пантомім — Оля Хілько) справді були змістовними і вражаючими.

О 17 годині в каплиці біля парафіяльної церкви, а також в підземній церкві та церкві Пресвятої Трійці отців Студитів розпочалася молитва монаших чинів.

Вечірню співав хор Тернопільської вищої духовної семінарії ім. Патріарха Йосифа Сліпого, а описля Вечірні розпочалася Свята Літургія, яку очолив о. митр. Іван Сивак. Катехизу для молоді мав о. Йосафат Бойко (згромадження Воплоченого Слова), співав молодіжний хор „Осанна” м. Івано-Франківська. Кожен мав змогу приступити до Святих Тайн Сповіді та Євхаристії. А опівночі, після Літургії, розпочався похід із свічками до Чудотвор-

ного місця. Жива колона, яка в один голос співала пісню хвали Матері Божій Зарваницької, рухалася в напрямі до Чудотворного місця, де мав відбутися Молебен до Матері Божої Зарваницької.

І знову велика мистецько-євангелізаційна програма, яка розпочиналася на Співочому полі. І не зважаючи на грім і блискавки, які освітлювали все довкола, молодь своєю радістю, піснею і словом прославляла Господа і Його Пречисту Матір.

Ранкова програма розпочалася Утреною в Соборі Матері Божої Зарваницької.

Літургію відслужили на под’юмі біля чудотворного місця. Очолив Літургію о. мітрат Андрій Говера, голова Комісії у Справах Молоді Тернопільсько-Зборівської єпархії, синкел у справах духовенства.

На прощі були присутні Святослав Кириленко, Ольга Герасим’юк, мер міста Тернополя — п. Роман Заставний та голова державної адміністрації п. Іван Стойко.

За даними організаторів (Комісія у Справах Молоді Тернопільсько-Зборівської Єпархії УГКЦ, ВМГО „Молодіжний Союз Наша Україна”, Управління у справах сім’ї, молоді та спорту Тернопільської обласної державної адміністрації, Управління у справах сім’ї, молоді та спорту Тернопільської міської ради) на XIV Всеукраїнська проща молоді „Як Я возлюбив вас, так і ви любіть один одного” (Ів. 13. 34) було від 5 до 15 тис. прочан. Прибули люди з Києва, Луганська, Соколя, Стрия, Дрогобича, Самбора, Закарпаття, Червонограда та інших міст та містечок України.

**Прес-секретаріат
Самбірсько-Дрогобицької єпархії**

ОПОВІДІ

наміряються вступити у стан подружній:

Ім’я та прізвище	Дата і місце народження	Віровизнання	Стан	Адреса
Вінчання – 12 липня 2007 р.				
Віктор П’ясецький	10.11.1983 р. м. Львів	греко-католицьке	вільний	вул. Івана Франка, 1, кв. 39
Тамара Погодіна	23.08.1988 р. м. Дрогобич	греко-католицьке	вільний	вул. Коновальця, 3, кв. 63
Вінчання – 14 липня 2007 р.				
Олег Дейнека	07.04.1983 р. м. Дрогобич	греко-католицьке	вільний	м. Дрогобич
Ірина Кучуровська	21.11.1983 р. м. Миколаїв	греко-католицьке	вільний	м. Миколаїв
Орест Проців	09.08.1976 р. м. Львів	греко-католицьке	вільний	м. Львів
Надія Біла	30.10.1985 р. м. Дрогобич	греко-католицьке	вільний	вул. Стрийська, 9
Василь Кубаєвський	05.09.1986 р. с. Меденичі	греко-католицьке	вільний	с. Меденичі Дрогобицького району
Наталія Петришин	28.08.1986 р. с. Віллозі	греко-католицьке	вільний	пр. Повстанський, 6, кв. 1
Володимир Буцяк	17.10.1985 р. м. Стебник	греко-католицьке	вільний	м. Стебник
Юлія Ших	30.09.1986 р. м. Дрогобич	греко-католицьке	вільний	вул. І. Франка, 25, кв. 8
Юрій Болонний	10.11.1984 р. с. Модричі	греко-католицьке	вільний	с. Модричі Дрогобицького району
Ірина Борисюк	23.12.1984 р. м. Дрогобич	греко-католицьке	вільний	вул. Грушевського, 148, кв. 56
Олег Сененько	18.10.1985 р. м. Львів	греко-католицьке	вільний	м. Львів
Наталія Крец	19.08.1985 р. м. Дрогобич	греко-католицьке	вільний	вул. Козловського, 89, кв. 4

Якщо комусь відомі будь-які канонічні перешкоди щодо укладення даних подруж, просимо повідомити парафіяльний уряд.

ОПОВІДІ

наміряються вступити у стан подружній:

Ім'я та прізвище	Дата і місце народження	Віровизнання	Стан	Адреса
Вінчання – 15 липня 2007 р.				
Юрій Юденко	25.03.1986 р. м. Дрогобич	греко-католицьке	вільний	вул. Ставище, 18, кв. 2
Наталія Маланяк	22.05.1986 р. м. Дрогобич	греко-католицьке	вільний	вул. Л. Українки, 38а, кв.19
Вінчання – 21 липня 2007 р.				
Степан Маланяк	05.01.1980 р. м. Дрогобич	греко-католицьке	вільний	вул. Самбірська, 108/1, кв. 22
Світлана Гусар	06.08.1986 р. с. Устя	греко-католицьке	вільний	с. Устя Миколаївського району
Григорій Мазурик	21.08.1984 р. м. Івано-Франківськ	греко-католицьке	вільний	м. Івано-Франківськ
Лілія Івасівка	04.01.1985 р. м. Дрогобич	греко-католицьке	вільний	вул. Шевченка, 6, кв.5
Михайло Какапич	17.06.1977 р. с. Радча	греко-католицьке	вільний	с. Радча Івано-Франківської області
Ірина Чаповська	13.02.1975 р. м. Дрогобич	греко-католицьке	вільний	вул. В. Великого, 98/1, кв.29
Юрій Стебельський	18.04.1984 р. м. Дрогобич	греко-католицьке	вільний	вул. Самбірська, 108/2, кв.51
Ельвіра Петечук	24.09.1984 р. м. Хуст	православне	вільний	м. Хуст
Тарас Кауза	17.09.1984 р. с. Іваничі	православне	вільний	м. Володимир-Волинський
Вікторія Легеда	16.01.1986 р. м. Дрогобич	греко-католицьке	вільний	вул. Грушевського, 34, кв.19
Вінчання – 28 липня 2007 р.				
Олег Воробйов	19.08.1980 р. с. Княжпіль	греко-католицьке	вільний	вул. Турянського, 16, кв. 1
Зоряна Федик	06.11.1987 р. с. Дерезичі	греко-католицьке	вільний	с. Монастир Дерезицький Дрогобицького району
Артур-Тарас Лесик	07.03.1986 р. м. Дрогобич	греко-католицьке	вільний	вул. Самбірська, 60/2, кв.36
Ірина Кліпіна	18.04.1986 р. м. Жидачів	греко-католицьке	вільний	м. Львів
Віталій Дзиндзюра	08.11.1977 р. м. Дрогобич	греко-католицьке	вільний	пр. Зелений, 5, кв.1
Лілія Савка	02.01.1986 р. с. Хашів	греко-католицьке	вільний	с. Лішня
Вінчання – 29 липня 2007 р.				
Ілля Когут	28.02.1982 р. с. Рибник	греко-католицьке	вільний	с. Рибник Дрогобицького району
Оксана Грицик	03.02.1986 р. м. Дрогобич	греко-католицьке	вільний	вул. Буковинська, 12
Вінчання – 4 серпня 2007 р.				
Олег Урбан	01.01.1979 р. с. Дубляни	греко-католицьке	вільний	вул. Самбірська, 64, кв.55
Юлія Городиська	22.01.1988 р. м. Трускавець	греко-католицьке	вільний	вул. Ю. Дрогобича, 13, кв.10
Іван Дубравський	08.06.1981 р. м. Дрогобич	греко-католицьке	вільний	вул. В. Великого, 23, кв. 93
Любов Маштелер	28.07.1980 р. м. Дрогобич	греко-католицьке	вільний	вул. В. Великого, 9, кв. 46
Олег Чумаченко	23.11.1978 р. м. Дрогобич	греко-католицьке	вільний	вул. С. Стрільців, 15, кв.2
Оксана Павлюк	08.10.1987 р. м. Дрогобич	греко-католицьке	вільний	вул. Шевченка, 33, кв.1
Назар Валько	07.06.1987 р. м. Дрогобич	греко-католицьке	вільний	вул. Війтівська Гора, 66, кв. 3
Ірина Дендяк	04.07.1988 р. м. Дрогобич	греко-католицьке	вільний	вул. Нижанківського, 2, кв. 59
Тарас Дидик	07.03.1985 р. м. Дрогобич	греко-католицьке	вільний	вул. Горішня Брама, 72
Ірина Юзефович	20.08.1986 р. м. Борислав	греко-католицьке	вільний	м. Борислав
Петро Копилець	11.07.1982 р. м. Самбір	греко-католицьке	вільний	вул. Сагайдачного, 17, кв. 7
Марія Білецька	07.12.1982 р. м. Стебник	греко-католицьке	вільний	вул. Нижанківського, 2, кв. 40
Вінчання – 5 серпня 2007 р.				
Ігор Франків	19.05.1985 р. м. Дрогобич	греко-католицьке	вільний	вул. Самбірська, 108, кв. 56
Галина Мельникович	14.02.1987 р. м. Борислав	греко-католицьке	вільний	м. Борислав
Назарій Скавінський	22.02.1985 р. м. Львів	греко-католицьке	вільний	м. Львів
Наталія Лазорчин	04.09.1989 р. м. Дрогобич	греко-католицьке	вільний	вул. Грушевського, 46, кв.6
Максим Гнатів	26.08.1985 р. с. Труханів	греко-католицьке	вільний	с. Труханів Сколівського району
Наталія Бокало	13.08.1985 р. с. Труханів	греко-католицьке	вільний	пр. Трускавецький, 3, кв. 3
Вінчання – 5 серпня 2007 р.				
Олег Хохоник	04.07.1967 р. м. Малевичі	греко-католицьке	вільний	вул. В. Великого, 19, кв. 100
Галина Стахів	23.09.1972 р. с. Завидовичі	греко-католицьке	вільний	с. Завидовичі Городецького району

Якщо комусь відомі будь-які канонічні перешкоди щодо укладення даних подруж, просимо повідомити парафіяльний уряд.

ОГОЛОШЕННЯ

7-8 липня відбудеться загальноєпархіальна проща до відпустового місця у Зарваниці на Тернопільщині. Бажаючі взяти участь у прощі повинні записатися у захристії до 1 липня. Вартість поїздки 30 грн. Виїзд від нашого храму 7 липня о 14.00 год.

У неділю, 8 липня о 7.00 год. у Катедральному Соборі Пресвятої Трійці м. Дрогобича служитиметься Урочиста Літургія з нагоди 80-ліття прот. Павла Кіндратишина, священника-емерита нашої парафії.

З Благословення Правлячого Єпископа Преосвященнішого Владика Юліяна наша парафія спільно зі Згромадженням сестер святого Йосифа Обручника відкриває перший у Дрогобичі Благодійний греко-католицький дитячий садок "Ангелятко" за адресою вул. Козловського, 59. Плануємо з 1 вересня 2007 року відкрити дві групи дітей: молодшу (3-5 років) та підготовчу (5-6 років). Детальнішу інформацію можна отримати з 16 липня (крім святкових днів) з 10.00 до 12.00 та з 16.00 до 19.00 год. за адресою вул. Козловського, 59. Контактні тел.: 3-83-12, 3-96-21.

Кожного року у літній період наша парафія організовує для дітей та молоді відпочинкові табори "Сарепти". Цей рік не є винятком. "Сарепти" розпочалися для учасників хорів та учнів Недільної школи 28 червня. Запрошуємо молодих людей від 12 років до участі у літньому таборі з 13 по 19 липня 2007 року. Детальнішу інформацію можна отримати у парафіяльного секретаря.

Наші жертводавці:

п. Марія і Володимир – 50 грн.; п. Оксана – 50 грн.;
п. Орися – 50 грн.; п. Ярослав – 100 грн.; п. Оксана – 10 євро;
безім. – 20 грн.; п. Тарас – 25 грн.; п. Ігор – 20 грн.;
п. Михайло і Галина – 20 грн.; п. Андрій – 50 грн.;
безім. – 100 грн.; п. Ольга – 50 грн.; п. Олександра – 20 грн.;
п. Наталя – 20 грн.; безім. – 10 грн.; п. Лідія – 10 грн.;
п. Христина і Роман – 10 грн.; безім. – 4 грн.;
п. Марія – 20 грн.; п. Олена – 20 грн.;
в пам'ять покійної Ірини Кушнір від родини Кушнір – 300 грн.

Пожертви на Київський Собор:

п. Галина – 50 грн.; п. Ольга – 50 грн.;
п. Я. Максимович – 100 грн.; п. Дмитро – 40 грн.;
п. Роман Винар – 100 грн.; п. Марія – 20 грн.;
п. Євгенія Михович – 35 грн.

Збірка на операцію хворого Дениса

(24 червня) – 2800,00 грн.

Нехай милостивий Господь сторицею винагородить Вас за складені Вами пожертви.

Висловлюємо щире подяку

жертводавцям благодійної ідальні

ВАТ "Дрогобицький хлібокомбінат" (директор В.М.Кічак)
— щоденно хліб; Магазин "Стожари" – 100,00 грн.;
п. Ігор – 250,00 грн.; скарбонка за червень – 334,00 грн.

Нехай ніколи не оскудіє рука даючого.

Відійшли у вічність:

Володимир Боднар, 81 р.;

Віра Маковій, 80 р.; Зенон Маців, 51 р.

Сумуємо з приводу смерті наших парафіян і складаємо співчуття рідним та близьким покійних.

Розклад Богослужінь
з 02.07 по 15.07.2007 р.Б.

Кожної неділі:

6.00 – Утреня.
7.00, 8.30, 10.30, 12.00 – Божественна Літургія.
18.00 – Вечірня. Молебен.

Будні дні:

7.00 – Ранішні молитви.
7.30 – Божественна Літургія за упокій.
18.00 – Божественна Літургія за здоров'я.
19.00 – Вечірні молитви. Молебен.

Субота:

7.00 – Ранішні молитви.
7.30 – Божественна Літургія за упокій.
9.00 – Божественна Літургія за здоров'я.
18.00 – Велика Вечірня.

П'ятниця, 6 липня:

7.00 – Ранішні молитви.
7.30 – Божественна Літургія за упокій.
18.00 – Божественна Літургія за здоров'я.
19.00 – Велика Вечірня з Литією.

Субота, 7 липня. Різдво Івана Христителя:

6.00 – Утреня.
7.00, 8.30, 10.30 – Божественна Літургія. Мирування.
18.00 – Велика Вечірня.

Середа, 11 липня:

7.00 – Ранішні молитви.
7.30 – Божественна Літургія за упокій.
18.00 – Божественна Літургія за здоров'я.
19.00 – Велика Вечірня з Литією.

Четвер, 12 липня. Св. апп. Петра і Павла:

6.00 – Утреня.
7.00, 8.30, 10.30 – Божественна Літургія. Мирування.
18.00 – Вечірня. Молебен.

Кожної суботи:

18.00 – Науки для хресних батьків.

3 нагоди міжнародного

Дня захисту дитини, для дітей сиріт та дітей із малозабезпечених родин 1 червня було організовано свято у м. Трускавець в приміщенні кінопаляцу "Злата". Висловлюємо щирі серdecьну подяку організаторам та меценатам святкування:

– Завод мінеральних вод "Аква Еко" - в особі ген. директор п. Михайло Литвин;
– Санаторій "Карпати" - Голова Правління Володимир Маринкевич;
– Кінопаляц "Злата" - директор Ігор Петранівський.

Отримали Святі Тайни
Хрещення та Миропомазанья:

Владислав Кутереба, Аліна-Олена Бортник,
Василь Кузик, Наталія Андрійчик, Ангеліна Бухній,
Ярина Фірко, Юлія Завійська,
Владислав Страхоцький, Зоряна-Христина Грицик,
Артур-Юрій Михайленко, Олена Калита,
Вікторія Тустанівська, Анастасія Олійник,
Вікторія Волошин, Златослава-Марія Чайковська,
Анатолій Чирка, Євгеній Палій.

Вітаємо у нашій спільноті нових парафіян.